♦bloc-notes♦

Guga, Deşu, Zelenak

de GEORGE FULGA

Mai sânt probabil, şi alte cazuri. Peste cazna sportivităţii noastre însă, doar numele acestea trei fac cortegiu impresionant, ca o frescă uriaşe de ingratitudine şi uitare.

Au fost toţi trei, vedete ale footballului românesc. Zelenak mai puţin. Dar Deşu şi Guga, în proporţii mari, atingând dimensiuni de idoli cunoscuţi şi aplaudaţi.

Ani de-arândul Guga a fost căpitanul echipei noastre naţionale de football

I s'a repetat numele cu respect şi i s'a aşternut covor de aplauze în mersul triumfal al unei cariere răsunătoare...

Ca şi Guga, Deşu a suit deasemeni treptele popularităţii, călcând pe succese şi aplauze.

Guga a fost uitat.

Pensionat de vârstă şi de boală, a rămas să agonizeze o existenţă opacă într'un oraş cenuşiu de provincie. Fără prieteni, fără vizite, fără ajutor.

A murit...

Ca şi el, a murit şi Deşu. S'a dus spre orizontul alb al oceanelor să apere culorile footbalului românesc. S'a îmbolnăvit acolo, şi s'a întors să-şi strângă viaţa aici, într'o existenţă mizeră! Tot uitat, tot fără prieteni, tot fără ajutor.

A rezistat mai mult.

Dar în batista cu care încerca să îşi oprească tusea, s'au strâns mereu garoafe roşii de sânge... Şi florile acestea roşii i-au albit într'una trupul şi ochii, până la albul ţeapăn şi definitiv al morţii.

A murit şi Deşu...

I s'au adus fireşte elogii postume, i s'a urat «ţărână uşoară» şi-a fost trecut şi el în catalogul regretelor noastre sportive.

Este ultima atenţiune care i-a fost oferită.

Acuma, agonizează Zelenak.

Un confrate a adus eri ştirea aceasta, însoţind-o cu o explicabilă revoltă pentru uitarea care înconjoară şi existenţa lui Zelenak. Nu îl ajută nimeni. Nici clubul, nici Federaţia, nici prietenii...

Este mai greu, desigur, s'ajuţi un om decât să îl aplauzi.

Dar numele acestea trei cuprind o pildă de ingratitudine prea aspră, pentru a nu încerca să obţinem aici o schimbare a sportivităţii cu care sânt lăsaţi la noi jucătorii, să moară...

Pe Deşu, nu l-a ajutat nimeni. Cu ultima zvâcnire de viaţă şi-a scuipat în batistă ultima garoafă de sânge şi a murit uitat.

S'a vorbit de un match, propus de Universitatea, pentru ajutorarea văduvei lui Guga.

A fost uitat şi-acesta.

Iar Zelenak, repetă acum, tristeţea unui sfârşit anonim. Uitat de club şi de prieteni.

Nimeni, nu se gândeşte să-l ajute. Ar trebui s'o facă clubul. Ar trebui s'o facă prietenii.

Dar, fiindcă aceştia nu vor, rămâne în obligaţia Federaţiei să intervină, pentru a nu ajunge la al treilea caz, de ingratitudine, care să reprezinte penibil sportivitatea cluburilor noastre şi a prieteniilor sfârşite la marginea terenurilor de joc...

Puterea obişnuinţei...

Echipa de haltere, în drum spre iarbă verde, a avut o pană de autobuz...

(După «Reichsportblatt»)

Un confrate de seară, cu-o rubrică asemănătoare cu «CULISELE» a publicat acum câtăva vreme o savuroasă aventură a domnului Savu.

Confratele de seară, nu preciza de care d. Savu este vorba. Bănuim însă — câţiva redactori ai confratelui de seară ne-au confirmat bănuiala — că este vorba de d. Savu, pe care sportivii îl cunosc de mult, şi bine.

D. Savu are numeroase calităţi sportive. Ştie scrimă, nataţie, football... Dar nu ştie... franţuzeşte. In fond, nu este nici-o catastrofă. Nu ştie franţuzeşte. Ei şi?... Calitatea aceasta nu este nici sportivă, nici indispensabilă.

Totuşi, d-lui Savu i-a jucat o festă care a făcut o oarecare vâlvă.

Cu ocaziunea unei recepţii la «Legaţia Franţei» d. Savu a fost prezentat unui diplomat turc. Evident, cunoştinţa a fost făcută în franţuzeşte:

— Savu...

— Enchanté...

Fericit că a scăpat cu o prezentare în franţuzeşte în parcursul căreia n'a fost obligat decât... să-şi spună numele, d. Savu s'a pierdut printre invitaţi.

Câtva timp mai târziu însă, ghinionul i-a scos din nou în cale pe... diplomatul turc. Curtenitor, acesta l-a întâmpinat zâmbind:

— Ça va?

— Savu!... l-a corectat d. Savu, crezând că rezolvă iarăşi limba franceză, prezentându-se.

*

Dar limba franceză nu şi-a limitat festele, la d. Savu. O sumedenie de alţi sportivi au căzut deasemeni victimă unui total şi explicabil conflict cu limba franceză.

Nu vom întocmi aici un tablou al acestor oficiali. (N'avem intenţia să ne certăm chiar cu toţi prietenii...).

Vom comite o singură indiscreţie, divulgând o recentă performanţă linguistică a unui arbitru, pe socoteala căruia se fac şi-acuma glume la Federaţie.

Dintre oficiali, d. Luchide este un fel de sucursală a «Academiei franceze», la Bucureşti. Cunoaşte limba lui Molière, perfect.

In afară de d. Luchide (exceptând fireşte pe d. Tilea, d. col. Davila şi d. Haţiegan) ceilalţi oficiali stăpânesc mai puţin bine limba Mariannei.

O parte, nu-şi ascunde această lipsă explicabilă. Dimpotrivă. Sunt câţiva oficiali cari glumesc pe socoteala... limbei franceze, utilizând expresii pe cari un francez nu le-ar putea pricepe în niciun caz.

De pildă:

— Nu se ştie... comme la terre...

Sau:

— Vous avez observer?...

Există însă câţiva cari deşi nu ştiu franţuzeşte, vor să facă impresia că sunt franţuzi sadea.

Printre aceştia se află şi un cunoscut arbitru, erou al unor recente arbitraje cari au necesitat numeroase huiduelí (în tribună) şi invective (în cronica matchurilor).

Zilele trecute, arbitrul acesta a fost eroul unei conversaţii în franţuzeşte, care face deasemeni deliciul oficialilor «Federaţiei române de football».

Se găsea în compania unei dudui şi-a unui prieten oficial la F. R. F. A.

La un moment dat, duduia a dat semnalul de plecare.

— Ç'est trop tard.

— Ç'est trotoir!... a corectat-o poliglot arbitrul, gradându-şi subit cunoştiinţele în materie de limbă franceză, în care — până atunci — se considera campion invincibil...

Castor

CICLO-CROSS

Luptă strânsă în perspectivă în handicapul „Ion Costache"

A treia cursă pe şosea a sezonului actual, al cărei start se va da la ora 8 dim. dn faţa bisericii «Sfântul Dumitru» (Colentina) a întrunit un număr record de participanţi.

35 de alergători, reprezentând toate categoriile vor lua plecarea într'o formă de handicap care promite să constitue o strânsă «răsboire».

Iarăşi duetul Cristea—Steinhardt ?...

Duetul Cristea—Steinhardt va fi iar la start şi va furniza iar aceiaşi interesantă cursă ca în primele două alergări ale anului.

Şi vor sosi iar la demaraj împreună — s'ar putea anticipa — întrucât şi astăzi au aceaşi adversari.

Să nu se uite însă că mai participă şi aşii Gociman şi Hrenciuc.

O pereche de vedete a căror reintrare constitue, desigur, un punct interesant în proba de azi.

Şi dacă se vor întrebuinţa dârz eforturile «inferiorilor» Cristea—Steinhardt ar putea fi anihilate în preajma potoului, pe ultimii kilometri.

Câteva momente de acalmie s'au domolire a «train»-ului şi... «inferiorii» vor fi la adăpost de orice pericol.

Să sperăm însă că tânărul Gociman şi «bătrânul» Hrenciuc vor colabora în perfectă armonie evidenţiindu-şi condiţia fizică şi forma pe care o deţine după un un bun îndelungat antrenament.

Aceşti doi aşi, prinzând categoria II-a, vor lua în spate, fireşte, pe Walter şi Penteş în compania cărora se va produce o sosire strânsă.

Toate aceste calcule însă pot fi spulberate de un Gociman pornit în «trombă» din cap în cap şi sosi singur, învingător detaşat.

Nu-i exclus. Gociman are toate resursele s'o poată face.

Aşa că, în faţa unei asemenea perspective variate şi încâlcite întrucâtva, ne vom limita să indicăm (fără ordine însă) pe ocupanţii probabili ai primelor cinci locuri.

Iată-i: Gociman, Hrenciuc, Walter, Cristea şi Steinhardt.

In care ordine vor sosi urmează de văzut azi către orele 10 şi 20, sus în şos. Jianu, unde este potoul cursei «V. C. R.»-ului.

*

Din lista înscrişilor la categoria III-a publicată ieri au fost omişi Pantazescu şi Luca dela «Metropola».

Ştiri diverse

— *Asociaţia* de turism şi sport «România Pitorească» organzează în zilele de 9 şi 1o Mai a. c. o excursiune la Curtea de Argeş, Cumpăna cu autobuzul şi decauvilul.

Inscrieri şi informaţiuni la magaznul «Universal-Fotu» N. Spirescu, strada Academiei 9.

— **IN CAZUL când inaugurarea expoziţiei «Luna Bucureşti» nu va permite trecerea cicliştilor pe şoseaua Kiseleff, sosirea alergătorilor din «Handicapul Ion Costache» va avea loc în dreptul aerodromului Băneasa.**

LA O CAFELUŢĂ CU... Leicester City

Am întronat la «Gazeta Sporturilor» sistemul «Cafeluţelor» la distanţă. In definitiv nu mă costă decât... trenul, şi în schimb beau o cafeluţă în contul altora. Dar pe lângă acest avantaj pur personal, realizez şi o performanţă meritorie în materie de informaţii, fiind astfel în posibilitatea de a servi cetitorilor, cu un ceas mai de vreme amănunte inedite dela faţa locului.

Ultima «cafeluţă» am luat-o în compania lui First Vienna. Din cauza aceasta, ca să nu stârnesc o invidie care ar fi putut împieta asupra turneului echipei engleze, am fost obligat să iau o «cafeluţă» şi cu Leicester City.

In acest scop, am plecat la Viena, unde echipa engleză va asista azi la matchul Scoţia—Austria.

Prima dată, când am debarcat la Viena, eram complect necunoscut. Acum, s'a schimat chestia. Toată lumea mă cunoştea. Şeful de tren, şeful de gară, proprietarul restaurantului, toţi mă arătau cu degetul, zâmbind:

— Uite, dumnealui e redactorul dela «Gazeta Sporturilor» care a luat o «cafeluţă» cu First Vienna».

La hotelul englezilor

Nu e de mirare deci că primul solicitat s'a pus la dispoziţia mea cu toată amabilitatea, conducându-mă la hotelul unde trăseseră englejii.

Gschveidl, dela First Vienna, — el a fost călăuza — pentrucă-i făcusem reclamă când a venit în Bucureşti —, m'a prezentat echipierilor lui Leicester City.

Am băgat-o însă pe mânecă în momentul când am observat că cei de peste Canalul Mânecii nu vorbesc decât englezeşte.

In faţa delicatei situaţii, am făcut apel la toate resursele mele.. poliglote şi le-am trântit un «Good by» de s'au mirat şi englezii.

Conversaţia

Am început deci conversaţia: englezii vorbeau, iar eu aprobam, dând din cap — natural — pe englezeşte. Ca să le arăt că mă interesez de ţara lor şi de toată istoria marelui imperiu, l-am întrebat pe unul dintre ei:

— Ce mai face Scherlock Holmes» Multe... descoperiri a făcut...

Jones mă pofteşte să iau loc, iar eu — obişnuinţa e a doua natură — am şi comandat nişte «cafeluţe» Ideia mea a întâmpinat însă un veto unanim:

— Preferăm un whisky and soda.

Cum n'am înţeles prea bine — se ştie că englezii vorbesc cam rostogolit — mi s'a părut că, unde m'a văzut din România, a făcut aluzie la Sta-wisky *and* Skoda.

Numai când un garçon elegant a apărut cu băutura respectivă, m'am lămurit şi'n acelaş timp, m'am liniştit.

Ies?..

Foarte expansivi, englezii au început să-mi povestească o sumedenie de lucruri — probabil — foarte interesante, iar eu îi dădeam mereu cu «yes», deşi nu mă gândeam la nici un moment să... ies.

Când englezii au obosit, am început şi eu să vorbesc. Le-am arătat că am un trench-coat, *şi, ca să nu răcesc, mi-am pus un* pull-ower.

In focul discuţiei, apare un echipier, care era dus în oraş.

Imediat, cineva mi-l prezintă:

— Mr. Mac Larren.

— Sunteţi foarte cu... Mac Avoy, — întreb eu, care cunosc pe degete toţi englejii.

Bowers

După aceea, englejii încep să-mi vorbească de Bowers, jucătorul cu care se fălesc ei, omul care a fost cheia succeselor lor.

— Bowers — începe unul — joacă înaintaş centru. E foarte pătrunzător, masiv şi are un shot... A marcat în sezonul acesta 45 de goaluri...

Măgulit, Bowers ne face o mică confesie:

— Acum 2 ani, într'un match mi-am rupt piciorul drept. Ca urmare, n'am mai putut să joc şase luni. Apoi, refăcut, am reluat antrenamentul, matchurile şi totul mergea strună. Dar când mă simţeam mai în formă, hop!, alt ghinion. Intr'o seară, mă duc la teatru, sănătos tun. Când să mă ridic, la sfârşit, să plec, ridică-te dacă poţi! Din senin, nu mai puteam să mişc piciorul stâng. Nu ştiu cum dracu, dar mi s'a stricat genunchiul. M'am vindecat şi de piciorul stâng, când ce să vezi, la un chef, după şase ore de whisky vreau să mă ridic... Imposibil. Eram sigur că mi-am stricat ambele picioare. Emoţia mi-a fost însă de scurtă durată, căci am observat că mă încheiasem la vestă cu nasturele dela... pantaloni!

Din vorbă'n vorbă, din glumă'n glumă, timpul trece şi jucătorii trebue să se ducă la cină.

Le-am promis că le voiu pregăti la Bucureşti nişte bomboane... englezeşti şi am şters-o englezeşte.

A. Nol

Concursul soc. „Unirea" care se desfăşoară astăzi coincide cu inaugurarea noului sezon

Cei 21 participanţi vor lua plecarea dela Ploeşti

Clubul de specialitate al societăţii «Unirea» de petrol, îşi va începe astăzi activitatea, organizând anualul concurs de regularitate, pe care sus zisa societate l-a înfiinţat acum câţiva ani.

Desigur că, de rândul acesta, datorită existenţei unei formaţii de specialitate, competiţiunea va întrece în fast, precedentele ei ediţii cărora, din punct de vedere al perfectei organizări, nu li se poate reproşa nimic.

Am urmărit concursul de anul trecut şi am rămas plăcut impresionat de punctualitatea, disciplina şi perfecţiunea cari au format caracteristicile competiţiunei.

Deşi vremea nu a fost destul de favorabilă, concurenţii s'au achitat, cum nu se poate mai bine, de misiunea lor şi au colaborat în mare măsură, la deplina reuşită a competiţiunei.

Anul acesta, competiţiunea se prezintă mai interesantă, mai dificilă şi mai completă, fapt care ne determină să credem că participanţii vor fi supuşi unui sever examen.

CONCURSUL DE REZISTENŢA

Proba de căpetenie a competiţiunei constă dintr'un concurs de rezistenţă, pe distanţa: Ploeşti, Braşov, Sercaia, Horghiz, Maeruş, Râşnov, Drumul Reginei, Azuga, Ploeşti (349 km.).

Concurenţii vor trebui să respecte, pe acest parcurs, următoarele puncte de control: Ploeşti, Braşov, Şercaia, la 2 puncte între Râşnov şi Azuga pe Drumul Reginei denumite «Coasta» şi «Hotel Park» şi la Ploeşti.

Indicaţiuni exacte asupra poziţiilor acestor controale vor fi furnizate fiecărui concurent cu planul circuitului.

In afară de controalele de mai sus, se vor înfiinţa două controale secrete între Şercaia şi «Coasta». Aceste controale vor servi pentru stabilirea regularităţii dobândite de fiecare concurent între punctele de control la Şercaia şi «Coasta».

Concurenţii vor lua plecarea dela staţia de benzină «UNIREA» din piaţa I. G. Duca, la intervale de două minute, cu începere dela ora 6,30 dim. (ora Radio Bucureşti).

LISTA CONCURENŢILOR

Lista participanţilor şi ordinea plecărilor se prezintă precum urmează:

1. A. Miliutin, Opel ora 6 şi 30,
2. G. Davidescu, Chrysler, ora 6,32
3. S. C. R. Cooper, Ford, ora 6.34;
4. A. E. Rose, Ford ora 6,36;
5. Al. Costa Foru, De Soto, ora 6,38;
6. AGG de Chastelain. Opel. 6.40.
7. N, Ruleta, Ford, ora 6,42;
8. Coceag ora 6.44;
9. J. Lietch, Mercedes ora 66.46;
1o. Gh. Niculescu, Ford, ora 6.48;
11. W. R. Young, Alfa Romeo, ora 6.30;
12. O. A. Bell, Fiat, ora 6.52;
13. G. Elias, Mercedes, ora 6.34
14. I. St. Pavel, Mercedes ora 6.50.
15. I. M. Vlădescu, Chrysler, ora 6.58.
16. H. Rosenauer, B.M.V. ora 7.
17. E. Boaden, Mercedes ora 7,02;
18. I. I. Sole, Ford, ora 7.08;
19. C. V. H, Bryan, Fiat ora 7.06;
20. Luca I. Niculescu, Chrysler ora 7.08.
21 C. H. Branden, X ora 7.1o.

CURSA DE COASTA

Intre Râşnov şi Predeal pe Drumul Reginei, într'una din cele mai pitoreşti regiuni ale ţărei noastre, se va disputa pe o distanţă de 8 km. şi pe un parcurs neobişnuit de sinuos, cursa de viteză în coastă, intercalată în concurs.

După consumarea acestei probe, concurenţii se vor strânge la o masă comună şi apoi vor porni mai departe, spre ţinta finală.

PROBELE COMPLIMENTARE

După sosirea concurenţilor la Ploeşti în curtea rafinăriilor societăţei «Unirea» vor avea loc cele două probe complimentare: proba de demaraj- franaj şi proba de parcare.

ŞANSELE CONCURENŢILOR

Dintre participanţi, pot emite pretenţii de victorie: Gheorghe Popescu, învingătorul de anul trecut, N. Ruleta, Luca Niculescu, A. G. G.de Chastelain şi E. Boaden. Credem că lupta pentru primul loc se va circumscrie între aceşti automobilişti de necontestată valoare.

JURIUL ŞI OFICIALII

Juriul competiţiunei va fi format din d-nii: Scarlat Stan, secretarul general al A.C.R.R., T. S. Masterson, directorul general al societăţii «Unirea» de petrol, ing. R. L. Wilson, ing. Constantinescu şi Marcel Eacade.

Cronometrolul probei de coastă va fi asigurat de Moto Club Braşov, prin d-nii: ing. V. Closs, ing. Jean Calcianu şi ing. Florescu.

Starter, d. E. Dumitrscu.

IMPARŢIREA PREMIILOR

Rezultatele concursului vor fi comunicate cu ocazia unei mese comune ce va avea loc Luni 10 Mai la Ploeşti şi la care vor participa concurenţii, familiile lor, precum şi invitaţii comitetului.

Cu acest prilej se va proceda şi la împărţirea premiilor.

JACK BOWERS

J. W. Bowers, centrul înaintaş al echipei Leicester City, este steaua echipei sale şi, fără îndoială, punctul principal de atracţie al echipei englezeşti.

Jack Bowers şi-a făcut debutul în vestita echipă din prima ligă, Derby County, la care a activat până în Octombrie 1936.

In primul lui sezon (1929—30) a figurat ca rezervă pentru postul de centra-înaintaş, titular fiind vestitul Harry Bedford.

In sezonul următor însă, Bedford a trebuit să facă loc lui Bowers. Numai prin formidabila lui pătrundere, viteză şi shot, Jack a marcat, în acest sezon 37 de goaluri. N'avea multă tehnică — numai combativitate.

In anii următori, a continuat, să se desvolte, iar în sezonul 1932—33, cu 35 de goaluri, şi în 1933—34, cu 33, a terminat în fruntea listei goalgetterilor din Liga I-a.

Această performanţă este într'adevăr excepţională. Când ne gândim la lungimea sezonului englez — 42 matchuri de campionat, matchuri de cupă, internaţionale, interligi, turnee pe continent — şi la teribilul „războiˮ dintre centrul-half şi centrul-înaintaş în Anglia, performanţa aceasta apare în adevărata ei lumină.

Se ştie că majoritatea mijlocaşilor-centri sunt oameni înalţi, puternici, şi că în Anglia au misiunea de a păzi pe centrul-înaintaş — de aici expresia „centru half poliţist".

Adeseori, centru-înaintaş este atacat nu numai de centrul-half, dar în acelaş timp de un[illegible] sau de ambii fundaşi. Puţini sunt în stare să reziste îndelung unui asemenea tratament — după cum veţi vedea şi la Bucureşti.

Insfârşit, în Aprilie 1934, Jack a fost selecţionat ca centru-înaintaş pentru Anglia, în contra Scoţiei, la stadionul din Wembley.

A juca împotriva Scoţiei este cea mai mare onoare la care poate aspira un englez — şi invers.

Matchul Anglia-Scoţia este singurul care-i interesează pe ju[illegible].

Deci, [illegible] Aprilie 1934, la Wembley, Anglia s'a întâlnit cu Scoţia şi a bătut-o cu 3-0, graţie goalurilor marcate de Bastin, Bowers şi Brook.

După cum se vede, Bowers era în bună societate.

De atunci, Anglia nu şi-a mai bătut vechea rivală. In 1935, Scoţia a câştigat cu 2-0, în 1937 cu 3-1, iar în 1936, rezultatul a fost 1-1.

Deci Jack Bowers, în toamna 1934, era în culmea gloriei. Dar formidabila lui statură, putere şi viteză nu-l puteau apăra veşnic în nesfârşitele lupte cu oameni de un fizic corespunzător. Jack a fost grav lovit şi a rămas indisponibil pentru restul sezonului.

Juca tot la Derby County, care, aşteptând însănătoşirea lui, a achiziţionat pe vestitul scoţian Hugh Gallacher ca să conducă atacul.

In sezonul 1935—36 Bowers, restabilit, fu readus în echipa întâia. Dar, într'o seară, ducându-se la teatru şi ocupând o loje, s'a văzut în imposibilitate de a se ridica pentru plecare, din cauza imobilizării piciorului care până atunci, era intact.

Nou repaus forţat până la sfârşitul sezonului.

La începutul sezonului 1936—37, irascibilul „Hughie" (Gallacher) a fost transferat la Notts County. Bowers, în plină formă, conducea clasamentul goalgetterilor la Div. I., când a fost convins de d. Frank Womack, managerul lui Leicester City, să treacă la acest club. Suma transferului a rămas secretă, dar s'a jonglat cu multe milioane de lei, — cari s'au dovedit a fi un plasament minunat — lovitura sezonului!

Jack Bowers a transformat echipa, care mergând din succes în succes, şi-a recăpătat, acum o săptămână, locul în Divizia I. Iar Bowers, până la sfârşitul sezonului, a marcat 45 de goaluri!

Vom vedea deci un centru înaintaş, de un gen încă necunoscut în România. Inalt, puternic, dotat cu viteză şi shot necruţător, la fel de bun cu capul şi picioarele, Bowers este tipul centrului înaintaş care pătrunde prin apărarea adversă ca un bolid. Nu este exclus ca să reprezinte Anglia şi în viitor, fiind încă tânăr.

Vom vedea, deci, o autentică vedetă a footballului englez — autor a peste 200 de goaluri în Ligă.

W. STAADECKER